

Актуально

Про управління ризиками

Чорнобиль очима митців

НОВИНИ ЧАЕС

15 березня 2024 | №5(1565)

Офіційне видання ДСП «Чорнобильська АЕС»

14 БЕРЕЗНЯ —

ДЕНЬ ДОБРОВОЛЬЦЯ

Доброволець — значить, з доброї волі

14 березня Україна віншує добровольців — чоловіків та жінок, які взяли у руки зброю, щоб захистити Україну у найважчі часи її незалежної історії.

Дата 14 березня була обрана не випадково. Саме в цей день у 2014 році на тренувальну базу в Нових Петрівцях з Майдану Незалежності вирушили перші 500 бійців-добровольців Самооборони Майдану для формування першого добровольчого батальйону. Вони самоорганізувалися та вирушили на схід України — на захист нашої держави та її суверенітету, як би пафосно ці слова не звучали.

...Серед добровольців, які брали участь у АТО, було чимало славутичан. На жаль, комусь із них не довелося повернутися з боїв, когось війна наздогнала смертельними повоєнними хворобами. «Герої не вмирають!» — відчайдушно скандували славутичани в серпні 2014-го, прощаючись на міській площі з першим з наших загиблих — Сергієм Волнухіним. Пізніше, коли міський пантеон наповнився новими іменами, ми почали розуміти, що герої таки вмирають, але існують в громадському просторі поки про них пам'ятають.

...Добровольці нової хвилі зустрілися 24 лютого 2022 року під міським військоматом. Всі чекали на зброю, якої не було, — її мали привезти з одного зі складів, розташованих на території Чернігівської області. «Калаші» у кількості «на одну роту охорони» доправили бусом пізно ввечері.

Розвантажували бус у повній темряві: за декілька годин до того позачергова сесія міськради ухвалила низку рішень, спрямованих на підвищення безпеки славутичан в умовах українсько-

білоруського прикордоння. На тій же сесії було ухвалено й створення добровольчого підрозділу для самооборони Славутича.

Мало хто з мешканців міста знав, скільки небезпек та ризиків відвели бійці підрозділу самооборони від славутичан — а до Славутича неодноразово намагалися просочитися гурти мародерів та різного роду злочинців. Окрім того, бійці підрозділу взяли під цілодобову охорону об'єкти критичної інфраструктури міста. А ще самооборонці Славутича вели розвідувальну діяльність та виконували спільні з ЗСУ завдання навколо міста. Згадаємо про це поки що так, побіжно — залишимо деталі до Перемоги.

І тут важливо підкреслити: добровольців було значно більше, ніж зброї — навіть, за умови, що дехто став на захист Славутича зі своїми мисливськими карабінами та рушницями. Без перебільшення, сотні добровольців допомагали виготовляти коктейлі Молотова, будували блокпости та земляні укріплення, готували їжу, забезпечували логістику. Поза сумнівом, День Добровольця — також їх день.

24 березня російські війська, відсунуті від Чернігова, оточили Славутич та

спробували його захопити. Славутицька самооборона прийняла бій, хоча сили були вочевидь нерівні...

На початку квітня Славутич прощався із чотирма загиблими бійцями самооборони. Російські війська відступили з півночі України, проте всім було зрозуміло, що ніщо ще не скінчилося, війна триває, і для фізичного збереження країни потрібно докласти чимало зусиль.

Серед славутичан, які сьогодні боронять Україну, чимало тих, хто добровільно взяв до рук зброю саме в лютому 2022 року.

Проте, добровольці перебувають не лише в лавах ЗСУ. Добровольче формування територіальної громади — також одна з важливих ланок оборони країни.

Довідково. Добровольчі формування, відповідно до закону, грають важливу роль у забезпеченні безпеки території та населення України. Вони можуть виконувати завдання, пов'язані з обороною території, захистом державного кордону, допомогою у надзвичайних ситуаціях та воєнних діях, а також забезпеченням безпеки і функціонуванням державних органів та важливих інфраструктурних об'єктів.

— В принципі, ми виконуємо всі ті ж завдання, які виконують ЗСУ — з тією різницею, що робимо це у вільний від роботи час, а після несення служби йдемо додому, а не в казарму або на пункт постійної дислокації. І так, ми не отримуємо за нашу діяльність ніяких грошей. І чутки про те, що ми маємо з нашої служби зиск у вигляді, припустимо, бронювання від війська, — також суцільна вигадка, — підкреслив командир Славутицького ДФТГ, начальник відділу стратегічного планування ЧАЕС **Дмитро СТЕЛЬМАХ**.

Довідково. Повний перелік основних завдань ДФТГ:

- швидко реагувати та вживати необхідних засобів для захисту території та населення до прибуття військових частин, допомагати у захисті населення, територій, навколишнього середовища та майна під час надзвичайних ситуацій та воєнних дій;
- брати участь у посиленні охорони

державного кордону відповідно до закону, у стратегічному розгортанні військ і перегрупуванні;

- брати участь у підготовці громадян до національного спротиву;
- забезпечувати безпечне функціонування державних і місцевих органів влади, а також важливих об'єктів та комунікацій;
- разом із національною поліцією допомагати у забороні або обмеженні руху транспорту та пішоходів у зонах надзвичайних ситуацій та воєнних дій, забезпечувати громадську безпеку та порядок в населених пунктах разом із національною поліцією;
- запроваджувати правовий режим воєнного стану у разі його введення на всій території або в окремих місцевостях;
- брати участь у боротьбі з диверсійно-розвідувальними силами та іншими збройними формуваннями противника;
- брати участь у інформаційних заходах для підвищення рівня обороноздатності держави та протидії інформаційним операціям противника;
- співпрацювати з місцевими органами самоврядування та військовими частинами Збройних Сил у зборі та аналізі інформації про загрози територіальній громаді та їх стримування;
- організовувати навчання членів добровольчих формувань для ефективного виконання завдань.

— Ми не партизани — уся наша діяльність виконується згідно із бойовими розпорядженнями, відповідно до завдань одного з підрозділів оборони, якому ми підпорядковані, — пояснив заступник командира Славутицького

ДФТГ, провідний інженер з охорони праці відділу відомчого нагляду **Геннадій ІГНАТОВ**.

— Головне сьогодні — це навчити людей тому, як вони мають поводитися при поновленні бойових дій, навчити володіти зброєю, розуміти тактику бою, — розповів командир роти охорони ДФТГ, майстер дільниці 1 групи електричного цеху **Юрій ШВЕЦЬ**.

Переважна більшість бійців Славутицького ДФТГ — це ті, хто прийшов до військкомату за зброєю 24 лютого 2022 року. Ті, хто був учасником того відчайдушного та безнадійного березневого бою на підходах до міста. Вони особливо гостро пережили і страх смерті, і біль від втрати товаришів, і гіркоту від захоплення Славутича російськими військами. Напевно, вони могли б і не продовжувати службу — але продовжують, оскільки краще за інших розуміють, що чинити опір здатні лише навчені бойовій справі люди, об'єднані в злагоджений підрозділ.

Втім, є й чимало тих, хто приєднався нещодавно. Серед них чимало жінок — насамперед, тих, чиї чоловіки у війську. І це теж зрозуміло.

— Закон України «Про національний супротив» передбачає, що кожен громадянин країни за потреби може стати до зброї. Але цьому треба навчитися заздалегідь, не чекаючи, поки ворог увійде в твій дім, — підкреслювали усі добровольці-учасники розмови. І з ними важко не погодитися.

Для збереження екосистеми зони відчуження

Поблизу ЧАЕС стартували рейдові заходи з виявлення порушень природоохоронного законодавства. Про це повідомляють у Міндовкілля.

Такі заходи тепер регулярно проходять у межах Міжвідомчої робочої групи, створеної при Державному агентстві з управління зоною відчуження за дорученням Міністра захисту довкілля та природних ресурсів Руслана Стрільця.

До її складу увійшли голова Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування Олег Бондаренко, народні депутати Ольга Василевська-Смаглюк, Олександр Матусевич, Юлія Овчинникова, представники Міндовкілля, Державного агентства України з управління зоною відчуження, Державного агентства лісових ресурсів України, Державної екологічної інспекції України та представники громадських організацій.

Природоохоронці проведуть комплексну перевірку даних щодо можливих незаконних дій на території Чорнобильського радіаційно-екологічного біосферного заповідника.

Зокрема на території контролюватимуть за дотриманням заборони полювання, рубок лісу, розорювання земель для сільськогосподарських потреб, риболовлі та інших видів порушень природоохоронного законодавства.

Для цього створили 32 мобільні рейдові групи, до складу яких включено майже 100 працівників та інспекторів Держлісагентства, Держекоінспекції та Державного агентства України з управління зоною відчуження. За результатами перевірок усі факти виявлених правопорушень будуть передані до правоохоронних органів.

Члени робочої групи погодили попередній план дій щодо здійснення заходів контролю на території заповідника, який, зокрема, передбачає співпрацю з угрупованням сил і засобів оборони міста Києва, а також командуванням ОК «Північ», щодо необхідних заходів та сприяння у роботі комісії.

Окрім того, досягнуто домовленості про співпрацю та погоджено план спільних дій під час обстеження заповідника з керівництвом МВС, Нацполіції, Військової служби правопорядку тощо.

Нагадаємо, що наприкінці 2023 року на території Чорнобильського радіаційно-екологічного біосферного заповідника правоохоронці виявили незаконну вирубку сироростучих та сухостійних дерев.

Зафіксовано спроби вивезти деревину без відповідних документів за межі зони відчуження.

За попередніми оцінками, збитки від цих дій можуть перевищити 52 мільйони гривень. Наразі за фактом цього правопорушення відкрито кримінальну справу.

Сьогодення: управління ризиками на часі

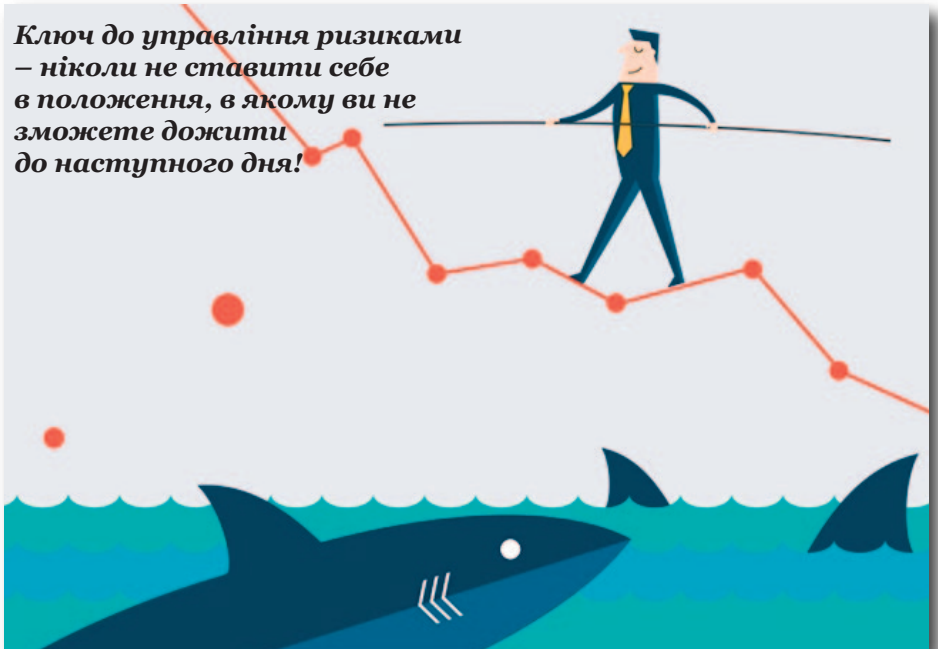
*«Якщо ми не будемо
управляти ризиками,
вони почнуть управляти нами...»*

Ми живемо у світі, що постійно змінюється, та швидкість цих змін постійно зростає. В свою чергу, такі зміни несуть із собою невизначеність, що може принести як нові можливості, так і ризики. Марк Цукерберг сказав: «Найбільший ризик — це не ризикувати. У світі, що швидко змінюється, єдина гарантовано програшна стратегія — це не ризикувати».

Людина живе, пристосовується до навколишнього світу і, звичайно, ризикує. Так, в нашому повсякденному житті ризики є невід'ємною складовою і ми управляємо ними не виділяючи це в окрему діяльність — реагуємо на можливість що щось піде не так, «підкладаємо соломку» там, де бачимо імовірність «впасти».

Так само і в діяльності ДСП ЧАЕС, найвищим пріоритетом якої як експлуатуючої організації (оператора) ядерної установки є гарантування захисту персоналу, населення, майбутніх поколінь та довкілля від радіаційного впливу під час реалізації своїх зав-

**Ключ до управління ризиками
– ніколи не ставити себе
в положення, в якому ви не
зможете дожити
до наступного дня!**

дань, ризики є невід'ємною частиною діяльності.

На ДСП ЧАЕС з 2018 року діє управління ризиками та можливостями як складова частина інтегрованої системи управління, наказом введена Заява керівництва про політику з управління ризиками.

Зараз в цій системі відбуваються

значні зміни — згідно із наказом ДАЗВ змінюється підхід та контролюючі заходи до цієї діяльності, що відображено в новій редакції Методики з управління ризиками та можливостями ДСП ЧАЕС, 4М-С (затв. 29.02.2024р.).

Отже, власники процесів зі своєю командою фахівців будуть діяти за схемою 1.

Схема 1

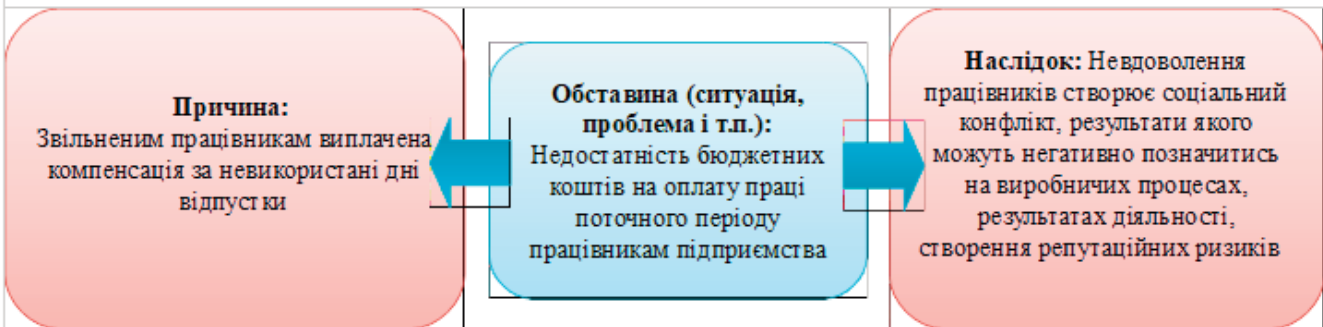

Приклади ідентифікації ризиків в умовах ДСП ЧАЕС процесу «Управління персоналом»:

Приклад 1

Приклад 2

Сформульований ризик:

Через виплату компенсації за невикористані дні відпустки звільненням працівникам утворилась ситуація недостатності бюджетних коштів на оплату праці поточного періоду, що може призвести до невдоволення працівників та створення соціального конфлікту, результати якого можуть негативно позначитись на виробничих процесах, на створенні репутаційних ризиків.

Далі ризик оцінюється з використанням числових значень сили впливу та ймовірності виникнення. Добуток числових показників обох критеріїв становить рівень ризику. Величина впливу та ймовірність виникнення визначаються з професійного судження фахівців відповідного напрямку діяльності.

Прийнято застосовувати три способи реагування на ризики:

- *зменшити*, що означає вжиття заходів (оперативних рішень) для його

зменшення або усунення;

- *прийняти*, тобто жодних дій щодо нього не робити;

- *уникнути*, відповідно, призупинити (припинити) діяльність, що призводить до підвищення ризику.

Для чого документувати ризики? Це необхідно, оскільки:

- сприяє формуванню навичок у персоналу щодо здатності інформування керівництва про загрозу;
- навчає швидкісному реагуванню на непередбачені обставини;
- надає можливість підвищувати професійний рівень та стати експертами у відповідній галузі;
- стимулює виконавців до виконання відповідних заходів у визначені терміни;
- впливає на формування навичок у персоналу на досягнення результативності заходів контролю, тобто орієнтує на результат;
- допомагає відслідковувати динаміку управління ризиками (зниження, збільшення) для внутрішніх та зов-

нішніх користувачів тощо.

Незважаючи на «страшні», іноземні терміни та схеми, суть питання доволі проста. Спробуємо пояснити для тих, хто розпочне цей шлях вперше.

Цьому може послужити проста і на подив результативна модель: метод «П'яти Чому». Сам метод було розроблено у 40-х роках засновником компанії Toyota — Сакіші Тойода. Він дозволяє досягти кореня проблеми, щоб знайти її оптимальне рішення. Важлива перевага цього інструменту — він дає змогу відвернути команду від реалізації швидких поверхневих рішень, які не вирішують проблеми у довгостроковій перспективі.

Для ефективного вирішення проблеми необхідно знайти не просто одну з причин збою, а саме кореневу причину. Інакше проблема виникатиме знову і знову. Згадаємо слова Бенджаміна Франкліна з книги «Шлях до багатства»:

«...іноді невелика недбалість може породити великі лиха. За браком цвяха підкова загубилась, за браком підкови кінь пропав; і через брак коня загинув вершник; його наздогнали і вбили вороги, все через відсутність турботи про підкову».

Сенс цього методу в тому, щоб кілька разів поставити запитання, не менше п'яти разів запитати: «Чому?», і після відповіді на кожне питання, причина проблеми стане очевиднішою. На думку творців даного методу, менша кількість «Чому?» не дозволить дістатись глибин проблеми.

Виберіть будь-яку проблему, переконайтеся, що у кожного члена вашої команди є загальне розуміння проблеми та того, що вона означає (Це буде ваше «1 Чому»).

Формулюється невідповідність чи проблема, для якої необхідно знайти рішення. Проблема може бути записана на аркуші паперу. Записи дозволять команді дійти єдиної думки, як сформулювати невідповідність і, відповідно, сконцентруватися на ній.

Наприклад, ми розберемо сьогодні поганий настрій нашого шановного керівника Ігоря Миколайовича. Чому у нього поганий настрій? («1 Чому»). Дайте відповідь на запитання: «Чому

це сталося?» («2 Чому»).

Тому що Ігор Миколайович не зміг випити чашечку своєї традиційної ранкової кави. Ставиться запитання «Чому ця невідповідність виникла?» або «Чому це сталося?».

Визначаються варіанти відповіді на поставлене питання. Відповідей може бути декілька. Відповіді необхідно формувати коротко та записувати. Для пошуку відповідей можна застосовувати метод мозкового штурму. Щоб структурувати пошук рішень за методом «5 Чому» можна попередньо визначити основні підсфери, які призводять до виникнення невідповідності.

Використовуючи причину (або одну з причин) з «2 Чому» дайте відповідь на запитання: «Чому це сталося?» («3 Чому»). Тому що офісна кавоварка Ігоря Миколайовича постійно виходить з ладу.

Продовжуйте запитувати: «Чому?» доки не дійдете до кореня проблеми: Кавоварка часто виходить з ладу, тому що ми використовували каву грубого помелу. У нашому випадку з Ігорем Миколайовичем ми дізнались причину його поганого настрою і навіть побачили способи вирішення цієї проблеми.

Замість того, щоб закуповувати нову кавоварку (здавалося б, швидкий та простий спосіб вирішення проблеми), ми організуємо процес закупівлі кави таким чином, щоб до кавоварки Ігоря Миколайовича відтепер потрапляла лише правильна кави, від чого його настрій, напевне, буде чудовий.

Метод «5 Чому» дозволяє не залатувати дірки, а вирішувати проблему раз і назавжди за рахунок виявлення кореневої причини збою у роботі.

Зазвичай, коли відбувається якийсь збій у роботі, насамперед ми починаємо шукати винного. «Стрілочника» призначити дуже легко, але чи перестане від цього проблема повторюватися знову і знову?

Таким чином, управління ризиками – не окрема діяльність підприємства, це управлінський інструментарій, який можна використовувати як на виробництві так і в повсякденному житті і досягати успіху. А успіх зазвичай приходить до тих, хто занадто зайнятий, щоб його просто очікувати.

Матеріал підготовлено фахівцями відділу управління якістю та стандартизації за матеріалами навчальних семінарів та презентацій ДАЗВ

ЗОНА ВІДЧУЖЕННЯ

Землі Чорнобильського заповідника передадуть для оборони

Вддовж лінії державного кордону України з рф та білоруссю виділяється смуга шириною до 2 кілометрів для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій. Про це повідомила Державна прикордонна служба України.

За даними відомства, вже підготовлений проєкт Указу Президента України щодо зміни меж території Чорнобильського радіаційно-екологічного біосферного заповідника. Наразі документ проходить погодження в центральних органах виконавчої влади. Загальна потреба землевідведення уздовж державного кордону України складає понад 23 тисячі гектарів. З них понад 2 тисячі — землі природно-заповідного фонду у складі 42 заповідників державного та місцевого значення.

Раніше стало відомо, що системи спостереження на кордоні України посилюють мобільними комплексами.

Чорнобиль, як його побачили митці

37 років тому, 14 лютого 1987 року в київському Будинку кіно відбулася прем'єра українського документального фільму «Чорнобиль. Хроніка важких тижнів». Цей фільм був одним із перших, знятих після аварії на ЧАЕС.

Над фільмом працювали режисер і головний кінооператор В. Шевченко, головні кінооператори В. Кріпченко, В. Таранченко, сценарист І. Малишевський, які були присутні на прем'єрі. Окремі операторські завдання виконували І. Писанка, А. Химич, у Києві — В. Кокоренчук. Звукооператор (у фільмі чимало синхронних інтерв'ю) — Л. Рязанцев, а директор групи — В. Діхтяр.

Як згадував Малишевський на сторінках своєї книги, присвяченій пам'яті В. Шевченка, лише близькі знали, що Володимир приїхав на прем'єру з палати лікарні, де мужньо боровся з недугою. Ця клініка знаходилась через дорогу від студії «Укркінохроніки» — місця його роботи з 1968 року. Приїхав ненадовго, під наглядом лікаря.

З нагоди прем'єри картини відбулася й прес-конференція. «Просто з

прес-конференції Держкіно по фільму «Чорнобиль» разом з відомою кінорежисеркою Джеммою Фірсовою ми поїхали до нього в лікарню, — писав Ігор Малишевський. — На всіх, хто вмістився в старенький «жигульон» кіннооператора Віті Кріпченка, стільців у палаті не вистачило, і Володя посунувся, вивільняючи місце в ногах ліжка.

Наперебій ми переповіли йому, як

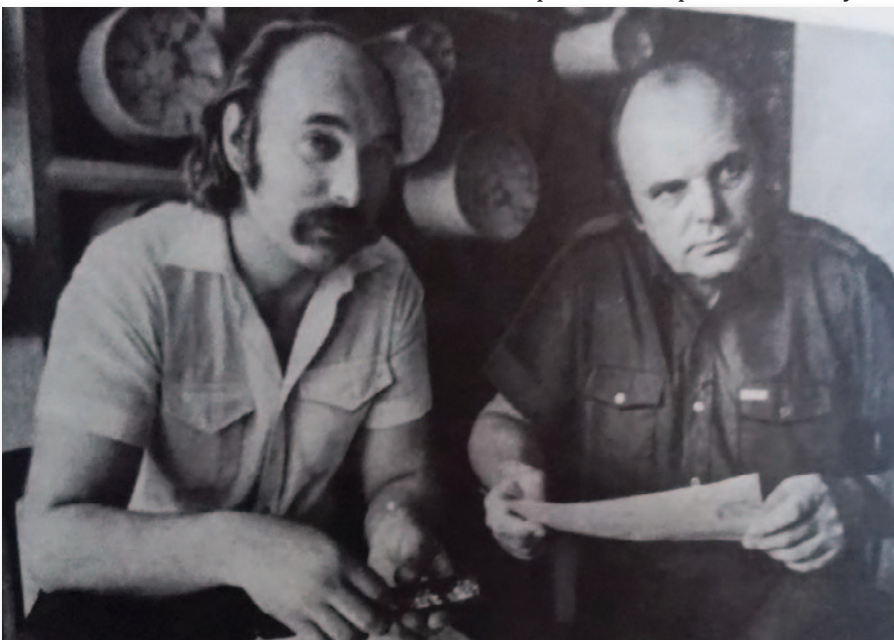
журналісти сприйняли фільм, як гаряче його обговорювали. Справді, не пригадаю такої бурхливої прес-конференції, принаймні за нашими фільмами.

Володя усе вислухав, передав Джеммі монтажний аркуш, з яким не розставався навіть у лікарні. Той самий, де відомчий олівець зробив силу-силенну зауважень, щоб вихлостити фільм».

Бувши за режисера і головного оператора, Шевченко особисто понад 100 днів працював у зоні. Загалом знято 20000 метрів плівки, 1500 з яких увійшло до фільму. Група довго добивалася поїздки до Чорнобиля (у перші дні кінематографістів туди не пускали), добилася, і виявилася там першою.

Зйомки почалися 14 травня 1986 року, а в жовтні фільм був готовий. Однак потім, як записав у своєму щоденнику Шевченко, «4 місяці та 7 днів тривали прийнятно-здавальні бої».

А на прем'єрі режисер вибачився перед залом за те, що в календарі Будинку кіно вона оголошувалася двічі

або тричі, але відбулася тільки зараз. В його щоденнику є записи стосовно прем'єри, а саме за 14-те лютого: «довгождана прем'єра нашого чорнобильського фільму». І пізніше, за 16-те: «була прем'єра. Пройшла добре». Володимира Шевченка не стало 29-го березня...

Фільм «Чорнобиль. Хроніка важких тижнів» отримав заслужене визнання, обійшовши екрани світу. Зокрема, тільки у 1987 році, одержавши такі нагороди, як Золота медаль ім. О. Довженка, приз «Чорна перлина Середземномор'я» міжнародного кінофестивалю в Пантеллерії (наразі експонується в Національному музеї «Чорнобиль») та інші. В наш час внесений до списку 100 найкращих фільмів в історії українського кіно.

PS. Цікавий факт щодо самого Будинку кіно (функціонує з 1977 р.). Над його проектом працював відомий український архітектор Федір Боровик, який також був головним архітектором з проектування міста Славутича.

Фото 1.

«Коротка передишка». На даху поруч зі зруйнованим реактором: В. Шевченко, оператор В. Кріпченко (в центрі). З фондів Національного музею «Чорнобиль».

Фото 2. Кінооператори В. Кріпченко та В. Таранченко. З книги І. Малишевського «Володимир Шевченко. Від Ку-

лунди до Чорнобиля».

Фото 3. Режисер і головний оператор В. Шевченко. З книги І. Малишевського «Володимир Шевченко. Від Кулунди до Чорнобиля».

За матеріалами, наданими А. Новосельським, науковим співробітником Національного музею «Чорнобиль»

Невідома пожежа

У радянському союзі ядерні об'єкти, як і будь-які підприємства Серед-машу, навіть у штатному режимі завжди прагнули мінімізувати витік інформації про події у зовнішній світ, а після аварії на Чорнобильській АЕС засекречувати стали практично будь-яка події.

Мало хто знає, що менше ніж через місяць після аварії на четвертому блоці в кабельних трасах зруйнованого реактора знову сталася пожежа.

23 травня 1986 року о 2 годині 10 хвилин на пункт зв'язку зведеної ВПЛ м. Чорнобиля надійшло повідомлення про подію. Черговий караул у складі 4 відділень виїхав для гасіння. Через 20 хвилин (о 2:30) оперативна група у кількості 6 осіб, включаючи керівника гасіння пожеж Б.М. Максимчука, на бронетранспортері прибула на АЕС.

Після уточнення обстановки в штабі ЦО об'єкта та на центральному пункті, спільно з адміністрацією ЧАЕС було прийнято рішення щодо гасіння пожежі за двома напрямками: з боку коридору деаераторної етажерки та з боку транспортного коридору.

Проведена розвідка встановила, що вогонь виник у приміщенні електродвигунів ГЦН на позначці +12,5, горіли кабелі у коробах та мастило. Відразу з'ясувалося, що найближчі пожежні гідранти несправні, тому оперативно проклали магістральну рукавну лінію діаметром 130 мм від пожежної насосної станції, встановленої на підвідному каналі.

Загалом у гасінні пожежі брало участь 16 відділень чисельністю 262 особи.

Якщо вірити довідці про подію, на пожежі була наступна радіаційна обста-

новка: у в'їзді до коридору 40-50 р/год, у транспортному коридорі 40 р/год, у приміщенні електродвигунів ГЦН — 200 р/год.

Успішне гасіння пожежі було досягнуто за рахунок частоті зміни особового складу бойових розрахунків та доставки їх до місця пожежі та назад на бронетранспортерах. У складі кожної ланки був дозиметрист, ланки очолювали офіцери.

За результатами події було здійснено повний просторовий поділ кабельних трас, що зв'язували 3 і 4 блоки шляхом влаштування зон вільних від кабелів, були вирубані цілі ділянки кабельних трас. У місцях поділу кабельних трас були облаштовані вогнестійкі перегородки. Крім того, було повністю знято напругу з усіх кабелів та проводів, що належали 4 енергоблоку.

IX Міжнародна конференція INUDECO

24-26 квітня 2024 року відбудеться IX Міжнародна конференція «Проблеми зняття з експлуатації об'єктів ядерної енергетики та відновлення навколишнього середовища» INUDECO 2024. Тема цьогорічної конференції — «INUDECO. Ядерна енергетика: виклики безпеки в умовах війни».

Конференція проходить у місті Славутичі з 2016 року в рамках заходів до роковин аварії на Чорнобильській АЕС. За цей час у конференції, що проходить у місті-супутнику Чорнобильської АЕС Славутичі, взяли участь більше 800 науковців та практиків з 20 країн світу. Щорічно у події беруть участь представники близько 50 інституцій.

24 квітня 2024, Середа

Пленарна дискусія конференції (ключові виступи):

- Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України;
- Міністерство енергетики України;
- народний депутат України Ольга Василевська-Смаглюк;
- Комітет ВР України з питань екологічної політики та природокористування;
- Європейська комісія;
- АТ НАЕК Енергоатом;
- Державне агентство України з управління зоною відчуження;
- ДСП «Чорнобильська АЕС»;
- міжнародні партнери, наукові інституції.

25 квітня 2024, Четвер

Секція 1. «Виклики безпеки та стійкості енергетичного сектору в умовах війни». **Секція 2.** «Інноватика у сфері енергетики: сталий розвиток, зелена енергетика, нові технології».

Міжнародна панель INUDECO 2024 спільно з Українським ядерним товариством.

26 квітня 2024, П'ятниця

Секція 3. «Проблеми зняття з експлуатації об'єктів ядерної енергетики».

Секція 4. «Стан НБК-ОУ та зони відчуження ЧАЕС».

Секція 5. «Екоцид: яким є вплив війни на довкілля в Україні».

Організатори конференції:

- Виконавчий комітет Славутицької міської ради Вишгородського району Київської області;
- Комунальне підприємство «Агентство регіонального розвитку»;
- ДСП «Чорнобильська АЕС»;
- Інститут проблем безпеки атомних електростанцій НАН України;
- Відокремлений підрозділ Акціонерного Товариства НАЕК «Енергоатом» «Атомремонтсервіс»;
- Державне агентство України з управління зоною відчуження;
- Інститут проблем математичних машин і систем НАН України;
- Славутицька філія НТУ «КПІ імені Ігоря Сікорського»;
- ГО «Українське ядерне товариство».

Розуміючи всю відповідальність та наслідки безрозсудного нападу РФ на ядерні об'єкти України, виклики безпеки в умовах війни, оргкомітет INUDECO проводить щорічну конференцію як відкрити онлайн дискусію й запрошує до виступів усіх, кому небайдужа ця тема. Організатори INUDECO пропонують проаналізувати досвід війни в Україні, зробити висновки щодо прояву ядерного тероризму, дій міжнародних орга-

нізацій, розробити рекомендації з експлуатації АЕС та інших ядерних об'єктів в умовах війни.

Офіційні мови конференції: українська, англійська. Слайди, тези до виступів готуються виключно англійською мовою. Статті до електронного збірника конференції подаються українською та (або) англійською мовою.

Оргкомітет планує випуск електронного збірника, статті прохання надсилати на e-mail: inudeco2018@gmail.com до 3 червня 2024 року.

У зв'язку із ситуацією, що складається через війну в Україні, INUDECO 2024 буде проходити в онлайн форматі відкритої дискусії за допомогою ресурсу zoom. Оргкомітет визначає порядок та черговість виступів учасників та надсилає підтвердження участі та електронне запрошення до 16:00 22 квітня 2024 року.

Організаційний внесок за участь у конференції складає 200 грн. Всі кошти, зібрані завдяки учасникам конференції, будуть направлені на гуманітарні цілі.

Ukraine **NOW** ua

Видання: «Новини ЧАЕС»

Засновник: ДСП «Чорнобильська АЕС»

Видання засновано у 1995 році. Видається на виконання ст. 10. «Права громадян та їхніх об'єднань на одержання інформації у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки» Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» та на підставі ч.3 ст. 15 Закону України «Про медіа».

Відповідальний за випуск: Віталій Медвідь

Над номером працювали: Віталій Медвідь, Майя Руденко, Анастасія Єрашова, Денис Ланько

Зворотній зв'язок: m.rudenko@chnpp.gov.ua
+380 4593 441 50